

EN RECORD DEL
50 ANIVERSARI
DEL CENTRE EXCURSIONISTA
TERRASSA 1910-1960

CENTRO EXCURSIONISTA
DE TARRASA

CIRCULAR N.º 100

OCTUBRE-DICIEMBRE 1960

AÑO DEL CINCUENTENARIO

CENTRO EXCURSIONISTA DE TARRASA

ADHERIDO A LA FEDERACIÓN ESPAÑOLA DE MONTAÑISMO Y FEDERACIÓN CATALANA DE ESQUÍ

CIRCULAR N.º 100

OCTUBRE-DICBRE.

AÑO DEL CINCUENTENARIO

D' Excursionisme

Trescant pel món és freqüent de sentir a dir que les coses canvien.

Certament si es refereixen a les d'ordre tècnic, científic, comercial, modes, costums i fins i tot, part de les culturals.

Però les coses de l'esperit, les de l'ànima, resten invariables, eternes.

L'Excursionisme, que una vegada més direm que no és cap moda, sinó una venturosa troballa, d'un radi d'acció tan immens variat i profund, que el converteix per a nosaltres, pobres humans, en un envitricollat paradís.

Donar la volta al món en avió, és com veure un llibre notabilíssim per les cobertes. Cal veure'l tocant de peus a terra i fins aturar-vos i posar tots els sentits en acció de copsar una mínima part de les grans meravelles.

L'Excursionisme, aquesta *tafaneria* de veure i esbrinar amb noblesa i dignitat tot quant ens envolta —i que com més copseu més petit us trobeu, més que res, perquè comenceu a descobrir les excel·lències portentoses i fins miraculoses de la Creació—, tots sabem que es tan antiga com l'existència de l'home.

* * *

Els il·luminats que fundaren el nostre estimat Centre Excursionista fa 50 anys, portaven l'embrió de la gràcia; portaven la llavor no sols de l'Excursionisme que ells ja practicaven, sinó que ja havien plantat l'Escola Choral, el Grup Esperantista Lumon, una Secció de Teatre Selecte, i havien aplegat en bona hora, els artistes locals, perquè tots plegats donessin feliç curs de superació als seus neguits artístics i espirituals.

* * *

Molts dels que som aquí recordem amb goig el 25.è Aniversari. Sembla que fa poc i han passat 25 anys.

Alguns ens han deixat —al Cel siguin—; nous plançons s'hi han adjuntat.

Avui, crec, no s'ha de parlar de cap petitesa que pugui sombrejar la venturosa festa que celebrem.

Avui es Festa Grossa, i cal que tots ens sentim corpresos, re-joventits, enlluernats i amorosits pels entranyables records que tots servem de les nostres sanes i profitoses expansions excursionistes. I que recordem en les seves hores més nobles i lluminoses els companys traspassats.

Som la gent de més fàcil entendre'ns del món, perquè sabem que poc compta el nostre "jo", impregnats com estem d'una munió d'excel·lències copsades, que són l'essència de la convivença humana. I la principal d'elles és la humilitat, que va de bracet *sempre* amb la comprensió, el perdó i l'Amor envers tot el creat.

Siguem fermes puntals dels plançons joves i procurem lliurar-los dels paranys que l'experiència ens ha posat a descobert.

I tots plegats, enduts per l'Amor a l'Excursionisme, mantinguem no el caliu, sinó la flama d'aquestes tan nostres i simbòliques fogueres d'acampament, les venturoses i verges llengües de foc, del qual no podeu ofendre mai ningú, i ens fan entreveure amb llurs redreçaments cap al cel, la gran il·lusió d'una nit de Sant Joan, eterna.

Crónica del Cincuentenario

EMPEZARON LOS ACTOS

El día 23 de octubre último, se iniciaron con toda brillantez los actos fundamentales del cincuentenario del "Centro Excursionista de Tarrasa". Consistieron en la celebración de una misa en la visigótica iglesia de Santa María, oficiada por el Padre Sans, Sch. P., y presidida por el alcalde de la ciudad, don José Clapés; el señor Padrós de Palacios, presidente del F. E. M. (delegación catalana); don F. Maspons Anglasell, decano de los fundadores del Centro Excursionista de Cataluña; señor Massella, presidente del C. E. C.; señor Pellicer, del C. M. B.; señor Creus, del Centro Excursionista Sabadell, y señor Bacardit, de nuestro Centro.

Durante la misa fueron cantados escogidos motetes por la Coral Radio Tarrasa.

Después de celebrada la misa, los asistentes se trasladaron a nuestro local social, en cuyo salón de actos fue descubierta una placa conmemorativa de las Bodas de Oro, obra de nuestro consocio, don Rosendo Grané. Acto seguido pronunció unas sentidas palabras don Manuel Closa, por la Comisión organizadora. Habló también nuestro presidente señor Bacardit, quien dio las gracias a todos los que con su esfuerzo han colaborado en los actos organizados.

El señor Maspons Anglasell, decano del C. E. C., recordó en emotivas palabras varios pasajes de su vida excursionista. Hizo votos para que la nueva etapa que el Centro emprende después de este cincuentenario, sea próspera como promete. Cerró el acto el ilustrísimo señor alcalde, don José Clapés, que agradeció al Centro Excursionista de Tarrasa la labor realizada durante su medio siglo de existencia en bien de nuestra ciudad. Fue muy aplaudido.

A primeras horas de la tarde tuvo efecto en el Gran Casino el "Dinar commemoratiu del Cinquantenari", al que asistieron 240 comensales. Durante el mismo reinó la más franca camaradería. Fue presidido por el teniente de alcalde, don Francisco Durán Ullés. A los postres, por el secretario del "Centro", don Juan Bta. Galí, fueron leídas las numerosas adhesiones al acto. Después se rindió merecido homenaje a los socios fundadores y ex-presidentes de la entidad, señores Daniel Blanxart, Lucas Sala, Federico Segué, Santiago Altisen, Rosendo Grané, Manuel Aurell y José Comas, quienes recibieron de manos del actual presidente, don Narciso Bacardit, una preciosa placa conmemorativa.

A continuación dedicaron frases alusivas al cincuentenario que se celebraba, los señores Manuel Closa, Rosendo Grané, Daniel Blanxart; Part, del C.E.C.; Massella, presidente del C.E.C.; Pellicer, presidente del C. M. B.; Creus, presidente del C. E. S.; Paulina Pi de la Serra; Maspons, del C. E. C., y Padrós de Palacios, presidente de la Federación Catalana de Montañismo.

EL CERTAMEN LITERARIO

Para conmemorar la fausta efeméride de los diez lustros de existencia de nuestro Centro, con sus múltiples actividades de orden cultural, se convocó un concurso, de ámbito regional, para premiar reseñas y relatos de tema excursionista.

Se recibieron veintidós trabajos, la mayoría dignos de ser publicados. Previa deliberación del Jurado calificador, compuesto por el Dr. Francisco Torrella Niubó, presidente; doña Paulina Pi de la Serra, y don Ramón Cabeza Sabater, vocales, y don Juan Morral, secretario, se emitió el siguiente veredicto:

PREMIOS A LA MEJOR RESEÑA DE UNA EXCURSION

- 1.º "Impressions de la Serra del Bou Mort". Lema: "Re-naixença". Autor, don Agustín Reverter, de Barcelona.
- 2.º "Unes hores vora el cel". Lema: "Continuitat". Autor, don Jaime Llopart, de Mataró.
- 3.º "Santuari de Falgars..." Lema: "Flor de neu". Autor, don Emilio Sabaté, de Barcelona.
- 4.º "Pirineu de Lleida". Lema: "Caminant, mirant, sojor-nant". Autor, don José Batlle, de Tarragona.

PREMIOS AL MEJOR RELATO DE TEMA MONTAÑERO

- 1.º "Vacaciones en los Alpes". Lema: "Vent de glaç". Au-tor, don Antonio Ordovás, de Villanueva y Geltrú.
- 2.º "L'agulla sense nom". Lema: "Catalònia". Autor, don Agustín Reverter, de Barcelona.
- 3.º "Jornadas montañeras". Lema: "Cimas". Autor, don Miguel Palomares, de Tarrasa.
- 4.º "A Montgarri..." Lema: "Opus". Autor, don Salvador Prats, de Tarrasa.

El día 20 de octubre último, tuvo efecto el reparto de premios. En presencia del Jurado calificador y del público que llenaba por completo el local, los galardonados, entre aplausos, recibieron los premios de manos de nuestro presidente, señor Bacardit.

FUNCION TEATRAL

Complementando el acto reseñado anteriormente, el Grupo Ar-tístico de nuestro Centro representó la obra original de nuestro consocio, don Mateo Fusalba "L' amor truca a la porta", en la que sobresalieron las señoritas Pilar Campos, Montserrat Pitarch, Do-lores Andreu, y los jóvenes Jaime Marcet, José Centellas, Antonio Prunés y Juan Quera. La dirección corrió a cargo de don Miguel Torrella y fue muy digna de loar, lo mismo que la actuación de los intérpretes aficionados, sobre todo del elenco femenino.

Sin duda el público que va al teatro, si lo comprende y se en-tusiasma, vuelve a él y crea prosélitos en el ambiente que le rodea. Y es que el teatro no es un espectáculo más. Al teatro se ha de ir a pensar, a sentir, a vivir intensamente. A ver cómo alguien — au-tor, director, actores, escenógrafos, traspuntos, tramoyistas... to-dos — conjugan su esfuerzo para ayudarnos a comprendernos mejor.

Durant la Santa Missa a l'Església Visigòtica de Santa Maria

Un aspecte del dinar del Cinquantenari, en el Saló del Gran Casino

La cloenda de la Festa va ésser el Cant dels Adéus

CONFERENCIA

En la noche del día 18 de octubre, don Guillermo Díaz-Plaja, ocupó nuestra tribuna y disertó acerca de "La inserció dels monstres en la Literatura". Previamente unas palabras de presentación, por el señor Juan Morral, el disertante nos dio una lección sucinta, pero magnífica, de historia literaria relacionada con la invención de los monstruos en la fantasía popular, desde los tiempos de Homero, hasta nuestros días.

"El triunfo de la inteligencia sobre los monstruos — dijo — se hace patente en numerosas obras, no obstante, aquéllos, lo mismo que las supersticiones, distan mucho de haber desaparecido todavía".

EXPEDICION ITALIANA AL HIMALAYA

Aprovechando la breve estancia en Barcelona de don Ricardo Cassin, paladín del alpinismo italiano, presidente de la Comisión Nacional de la Escuela de Alpinismo Italiana, miembro del Club Alpino del "Groupe d'Haute Montagne" francés y académico de C. A. A. I., y que bajo su experta dirección llevó al triunfo a la expedición italiana que coronó el Gasherbrum IV, una de las bellas cimas del grupo Baltoro y sin duda alguna la más difícil de la cordillera del Himalaya, el Centro Excursionista, en colaboración con el de Gracia, presentó el pasado día 23 de octubre una sesión de transparencias y proyección del film que perpetuará la hazaña de este gran alpinista.

Con breves y acertadas palabras de bienvenida y dándole las gracias por su colaboración, el presidente del Centro Excursionista, don Narciso Bacardit, presentó al numeroso público que llenaba el salón de actos, a don Ricardo Cassin, el cual dio todos los detalles concernientes a la expedición, acompañando sus palabras las excelentes diapositivas que iba presentando.

Seguidamente el señor Cassin presentó el film "La montagna di luce", en el que se pudo admirar toda la ascensión al Gasherbrum IV, desde los primeros preparativos en Italia hasta la misma cima una vez conquistada.

La expedición costó trescientos millones de liras y fue patrocinada por el Club Alpino Italiano.

BIENVENIDA A LA NIEVE

Nuestra dinámica Sección de Esquí, que preside don José Comas, el día 25 de noviembre último, para solemnizar la próxima entrada en la temporada invernal de nuestro cincuentenario, preparó una velada en el Salón de actos del Centro Social Católico, con la presentación de dos películas realizadas por el Sindicato Nacional de Profesores de Esquí franceses, con la finalidad de dar a conocer las últimas innovaciones introducidas en la técnica

francesa, que en Squaw Valley le valieron a Jean Vicernet el título de campeón olímpico de descenso.

Estas cintas fueron comentadas por los profesores de esquí Maurice Jeannel y Lucien Malus.

Uno de estos *films*, "Christiania léger", demuestra la nueva técnica francesa del viraje.

La proyección de unas diapositivas de las grandes estaciones de deportes de invierno francesas, y las películas "Faire du Ski", de carácter humorístico, y "Les écoles de la joie", cuyas primeras proyecciones fueron simultáneas en París y en Tarrasa, completaron el programa de aquella sesión que demostró la alegría que sienten los esquiadores con la llegada de las primeras nieves prometedoras de inmediatas jornadas en las que deslizarse sobre la blanca superficie constituye su máxima ilusión.

EXPOSICION DE FOTOGRAFIAS

Dentro de los actos del Cincuentenario cabe destacar la exposición de fotografías retrospectivas pertenecientes al archivo de nuestra entidad. Algunas de ellas datan del año 1910, o sea de la fundación del "Centre".

En ellas podemos ver, además de muchos y variados paisajes y monolitos de nuestra montaña de San Lorenzo del Munt y de otras regiones, como son Montserrat, Monseny y Pirineos, fotos de distintos puntos de nuestra ciudad, algunos de los cuales en nuestros días son totalmente cambiados o desaparecidos.

Es de admirar la buena labor fotográfica realizada por los integrantes de la entidad de aquella época, que, no disponiendo de la perfección de cámaras y productos que hay en la actualidad, realizaban sus excursiones llevando consigo grandes y pesadas cámaras, con las que lograban captar fotos de muchos y bellos paisajes, los cuales aún son de nuestra admiración.

EXCURSION CONMEMORATIVA

Dentro de los actos del Cincuentenario, el pasado día 11 de septiembre esta entidad organizó una excursión conmemorativa de la primera salida oficial que efectuó el Centro Excursionista, la cual tuvo lugar el día 25 de noviembre de 1910, siendo el objeto de la misma la visita al Monasterio de San Cugat.

Los fundadores, según escritos publicados en el 25 aniversario, se trasladaron en carruajes a Rubí y continuaron a pie hasta San Cugat, visitando de paso la ermita de Santa María de Campanyá, también conocida por San Mamet, que se encuentra a medio camino aproximadamente, pudiendo admirar, entre otras co-

sas, un magnífico retablo en el que se halla representado San Sebastián; siguiendo hasta San Cugat, en donde visitaron el Monasterio, admirando principalmente sus claustros. Después de comer se dirigieron a pie hasta Sardanyola para tomar el tren del Norte y regresar a Tarrasa.

En esta ocasión los componentes de la salida conmemorativa fuimos por el tren de los ferrocarriles de Cataluña, que no existía en aquellos tiempos, y seguimos el mismo itinerario, excepto en lo de ir a pie hasta Sardanyola y tomar el tren del Norte, pues tomamos el tren en San Cugat y regresamos al mediodía para comer en casa.

El paseo, no otra cosa, resultó muy agradable, con tiempo espléndido, encontrando la ermita, exteriormente, en el mismo estado de las fotografías añejas, si bien en el interior no quedaba nada de lo que había con anterioridad a 1936, exceptuando el retablo de San Sebastián, que pudo salvarse del saqueo. Visitada ésta y después de haber desayunado en sus alrededores, reemprendimos la marcha, llegando al poco rato al Monasterio de San Cugat, el cual visitamos detenidamente, haciendo una breve historia del mismo nuestro consocio don Florencio Soriguera. En resumen, una salida muy agradable a la cual asistieron 52 socios.

COMISION DEL CINCUENTENARIO

Presidente:	Alfonso Sanagustín
Secretario:	Juan Altisen
Tesorero:	José Mies
Vocal:	Manuel Closa
" Fotografía:	Jorge Serra
" Campamentos:	Manuel Aurell e I. Vives
" Exposiciones:	Pablo Juliá
" Festejos:	Carlos Ballbé
" Artístico:	F. Estrada y Angel Carles
" Concurso literario:	Ramón Cabeza
" Conferencias:	Juan Morral y Jaime Fabrés
" Historia:	Juan Bta. Galí
" Excursiones:	Salvador Prat
" Guía:	Matías Masip
" Propaganda:	E. Llongueras y M. Torrella

ANALISI

Cinquanta anys de vida del Centre vol dir ja alguna cosa. La continuïtat d'una institució com la nostra, que des de fa mitja centúria manté alçat el pavelló de l'excursionisme en la nostra ciutat, és ja motiu per ella sola de reflexió.

Sinó passar balanç de la tasca d'aquests cinquanta anys d'activitat, durant els quals els joves d'esperit hi han deixat marcat llur pas amb el senyal que en la seva època ha imperat, just és, quan menys, que ara talment si feiem una pausa que en la realitat no existeix, fem un estudi de la forma d'excursionisme que es practicava als començaments del segle XX, i del d'avui dia.

Es de creure, i això entra pels ulls, només donant un repàs a la col·lecció de fotografies antigues que es guarden en l'arxiu del Centre, que la generació que va donar-li la primera vida practicava l'excursionisme d'una forma que en l'actualitat és àmpliament superada; la qual cosa no vol dir que no es segueixin encara els mateixos camins. En aquells temps, el camp d'acció de l'excursionisme era limitat gairebé al redós de la nostra ciutat i tenia un caràcter marcadament científic o estudiós sobre la flora, la fauna, la història, l'arqueologia i la mineralogia, desgraciadament avui dia gairebé en total abandonament.

Aquest estudi breu ens porta a la conclusió que actualment vivim l'època de l'Alta Muntanya que en la nostra Entitat va cristallitzar ja fa anys en la creació de la Secció d'Alta Muntanya. No podem negar ni amagar que la importància que té la Secció és deguda a la posició actual de l'excursionisme, fruit del camí que han traçat les diferents generacions que ens han precedit.

No obstant, aquesta desavenença en la forma d'entendre i de practicar l'excursionisme entre la nostra època i la de la fundació de la Entitat, la posició actual del Centre, per la vida que li donem, és el fruit granat, és el resultat de la germinació d'aquella primera flor que va esclatar el dia en què va ésser una Societat efectiva.

* * *

Moltes vegades, segons el punt des d'on ens mirem les coses, les veiem diferents; així, tots aquells qui formem part de la Junta del Centre, i qui sense ésser-ne l'estima de debò, generalment portats per un desmesurat afany de grandesa que li enyorem, sentim en alguns actes, creiem veure-hi en alguns moments, una vida migrada.

Si provem de cercar els motius, veurem tot seguit que aquesta migradesa és aparent; ens trobem amb una limitació que és produïda, no per la mateixa finalitat de la Societat, sinó per l'objectiu primordial que ens ha portat a pertànyer gairebé a la majoria dels socis en ella. Perquè l'objectiu d'un excursionista, abans que fer vida social encara que dins l'ambient que té el Centre, no es altre que el de fer excursions...

Per tant, la seva festa gran no pot mai celebrar-la dins el nostre estatge social, sinó anant a córrer per aquestes muntanyes de Déu; vivint uns dies o tan sols unes hores en plena naturalesa, apagant la set que pugui tenir de l'encís inexplicable que tots nosaltres en sabem treure.

Això, però, no vol pas dir de cap de les maneres, que la nostra Societat deixi de complir una gran tasca dins de la ciutat de Terrassa i dins el moviment excursionista de la nostra terra. Si tots l'estimem, perquè és el llaç que ens uneix a tots aquells qui sentim semblants goigs de la naturalesa, hem de pensar, també, que l'excursionisme d'alta muntanya no estaria avui dia en aquest punt tan enlairat sense tenir la guia i la força que li donen les Societats.

Si donem un repàs en els camins que ha obert a l'excursionisme d'alta muntanya, la Societat, solament mirant deu anys endarrera, veurem que es porten a cap anualment, entre les activitats que d'altra manera no serien possibles o de difícil realització, els Cursets d'Escalada, els campaments d'hivern; al mateix temps, la projecció de diapositives en color que han vingut a suplir amb molta suficiència les conferències que abans es donaven exclusivament parlades; ens permeten d'ampliar els coneixements i encendre noves il·lusions. Tenim, a més a més, una àmplia col·lecció de mapes i guies de muntanya a disposició per la consulta. I el lloguer de material ens permet fer ús d'uns estris, i sobretot, ajudar a aquells qui s'inicien en l'excursionisme.

D'aquí que hem de procurar no sols ésser socis per romanticisme, sinó per convenciment. Hem de veure i entendre la necessitat de la Societat, i dins d'ella la de la S.A.M., que no cerca res més que enaltir-la Deixar traces dins del Centre, de la nostra època de l'excursionisme; de la manera d'entendre'l. Procurar enfil·lar-lo, però segur, sense tambaleig, uns quants graons més en aquest camí ascendent que va marcant des de la seva fundació. Deixar bons fonaments, perquè amb la nova saba que flueixi de la generació que ens vingui al darrera, el Centre pugui assolir una fita més enlairada encara.

SECCIO D'ALTA MUNTANYA

SECRETARIA

EMBLEMAS DEL CINCUENTENARIO

Comunicamos a nuestros asociados que están a la venta los emblemas conmemorativos del cincuentenario al precio de diez pesetas.

Para despacho de los mismos, pueden pasar todos los días laborables de 8 a 9 de la noche en nuestra Secretaría, donde se les atenderá.

BIBLIOTECA

Se pone en conocimiento de todos los socios, que en junta ordinaria se procedió al nombramiento del nuevo bibliotecario don Eduardo Pérez, que como tal actuará en la Biblioteca de nuestro Centro.

ESTABLECIMIENTO DEFINITIVO DE UN TREN ESPECIAL BARCELONA-TARRASA

La dirección de la 5.ª Zona de la R. E. N. F. E., ha acordado dejar establecido, con carácter definitivo y permanente, los domingos y días festivos, el tren especial Barcelona Plaza de Cataluña - Tarrasa, con salida a las 22'30 de la capital, que continuará asegurando el enlace en Moncada - Bifurcación, con el último tren procedente de Puigcerdá.

DONATIVO PRO-REFORMA LOCAL SOCIAL (última reforma)

Déficit 14. ^a lista	640,85 Ptas.
Domingo Moliné	841,— "
Superávit que pasa a cta	
Cincuentenario	200,15 "

CRÓNICA

Campeonato de Esquí del Vallés

El viernes, día 7 de octubre último, por la noche, tuvo efecto el reparto de premios a los ganadores del XV Campeonato de Esquí de la comarca del Vallés, cuya organización corrió este año a cargo de nuestro Centro. La competición se desarrolló en las pistas de La Molina, los días 7 y 21 de febrero, y 5 de marzo últimos.

Los primeros clasificados, que como se publicó oportunamente fueron los siguientes: En carrera de fondo, Domingo Jo, del T. E. M.; carrera descenso, José Durán, del C. E. S.; carrera habilidad, Juan García, del C. E. V., junto con los demás clasificados premiados, pasaron a recoger los trofeos en litigio, personalmente o por sus representados.

Fue un acto breve, pero aleccionador para nuestros esquiadores, que deben perfeccionarse en vistas a próximas competiciones.

Como nota informativa añadiremos que con objeto de contratar los servicios de profesores de esquí, ha salido recientemente para Austria el directivo de la Escuela de Esquí de La Molina, don Luis Mestres. Con esta aportación y con la incorporación

de los tres monitores españoles que actualmente están en dicho país llevando a cabo un intensivo cursillo, la Escuela, con vistas a la próxima temporada, desea ofrecer a todos los amantes del esquí un cuadro de competentes profesores, que les impondrán de las modernas técnicas.

Del Campamento de Vacaciones

Varios consocios que impresionaron película y transparencias en color durante los días del Campamento oficial de Vacaciones, nos dieron a conocer sus habilidades en el campo del cinema amateur y de la fotografía, en una sesión que fue muy del gusto de todos los concurrentes, el día 14 de octubre.

"Tenorio" y castañada

En la víspera de la festividad de Todos los Santos, nuestro Grupo Artístico representó la humorada "Don Cuan Tanorio", en la que el burlador de Sevilla provocó una vez más la hilaridad del respetable.

Terminada la función, hubo la tradicional castañada.

SECCIÓN ALTA MONTAÑA (S. A. M.)

Felicitació

Tots aquells qui ens hem sentit germans amb altres homes, en trobar-nos a la muntanya, parlessin la llengua que volguessin, amb qui ens hem aixoplugat sota la teulada del refugi, i ens ha omplert de joia compartir el camí i l'estada dalt d'un cim amb tot el cúmul de goigs que en traïem, no podem pas deixar ara, en que els homes celebrant el Naixement de l'Infant Jesús, fan una pausa en la seva lluita, d'ajuntar-nos en el chor unànim i exclamar amb tota la fortalesa de la nostra veu clara i potent, allò que sempre hem pregonat de bon cor: Glòria a Déu en les altures i pau en la terra entre els homes de bona voluntat.

Se'n fa portaveu i es complau de proclamar-ho en aquest Nadal de l'any del Cinquantenari del Centre, desitjant a tots els seus associats, unes molt bones festes.

Excursión tradicional a Montserrat

El pasado sábado, 5 de noviembre, por la noche, se efectuó la tradicional excursión anual a pie, de Tarrasa a Montserrat, a la cual asistieron más de cuarenta personas. En el "Bar dels escaladors" de Monistrol, después de la cena se hizo donación a la señora Rosita, de una placa de la Sección de Alta Montaña en reconocimiento de las muchas atenciones recibidas por los escaladores de nuestro Centro.

Días 8 y 9 de octubre

Con motivo del 50 aniversario de nuestro Centro, se efectuó durante los mencionados días una ascensión colectiva a la "Cova del Drach". En la noche del sábado fueron más de 20 personas que efectuaron vivac en la cumbre, alrededor de un buen fuego de campamento. A la mañana siguiente con una concurrencia mucho más numerosa se procedió a la colocación de la veleta indicadora de los puntos cardinales, además de la placa que perpetúa la primera ascensión al Drach por socios de nuestra entidad, obra del señor Rosendo Grané.

Finalizaron los actos con una misa rezada que ofició el reverendo Padre Sans, escolapio.

Montserrat

Montserrat es una muntanya que jo sempre me l'havia mirada de lluny per tots quatre costats. Apart les visites en el Monestir, eren contades i limitades a Sant Jeroni i a Trinitats les excursions que hi havia fet. Aquesta posició meva no vol pas dir que no n'estimés la bellesa; cal atribuir-la a què m'havia sentit orfe d'algué que en fos coneixedor i que em portés de la mà a mostrar-me el contingut d'aquest continent. L'avinentesa se'm va presentar amb en Josep M.ª Soler, qui s'encarregà d'escollir l'itinerari com un dels més complerts.

Camí per la vall de Santa Maria, del Monestir a Sant Jeroni, pel fet d'anar acompanyat d'un pràctic, tinc ocasió d'afegir noves coneixences de monolits als que ja me n'eren; en presentarme'ls pel seu nom, significa intimar més amb la muntanya, estimar-me-la més; perquè cadascun d'ells, coneguda llur presència física, guanya personalitat en prendre cos, per allò que un dia o altre n'he sentit contar i forma part de la seva història, quan, fins en aquest moment vagava indiferent en mi. A la "Panxa del Bisbe" i al "Gorro Frigi" puc afegir-hi ara el "Trencabarrals", fet ell tot un nervi. Més amunt, el "Cavall Bernat" treient el cap per darrera d'una carena, com volent ésser a tot arreu; prop el camí, el "Cap de Mort", amb un aspecte tètric, de leprós, en ensenyar la llaga fonda allà on s'ha sentit la carn menjada, o arrencada a esgarrapades.

Desde de dalt de Sant Jeroni, veient vers a ponent estendre's molt ensota, la terra plana, amb els petits conglomerats de cases dels Bruchs i mes llunyà, d'Igualada; i a llevant, escórrer-se el riu Llobregat serpentejant per enmig de manses muntanyes aparentment aplanades, cobertes de clarisser bosc, hom es sent a cavall d'aquell altiu massís com vist des de la llunyania, Montserrat aparenta.

De Sant Jeroni hem baixat al torrent del Migdia i enfilat als Ecos, hem anat fins a coll de Porc i amb més alts i baixos hem seguit endavant, passant per la canal del Lloro i Nina fins a parar a la Portella, on hem tombat vers la roca Foradada. En avançar ho fem sempre amagats, seguint pels camins que s'escorren per les canals, entre monolits, sense veure mentrestant res de tot allò que pugui haver-hi més enllà del brancatge; és a dir, allò que és pròpiament muntanya de roca, s'obren d'una forma discontinua que molt millor podria reproduir-se amb vistes fixes que no pas prenent pel·licula. En eixir de la boscúria i brancatge d'arbusts, en tenir camp lliure per la vista, l'escenificació dels monolits ha canviat per complet de la que guardem com a primera impressió. Així a molts d'ells, és possible de contemplar-los tant d'un costat, com de cara o d'esquena; perquè creieu que entre tants no n'hi ha un d'igual; tots tenen fesomia pròpia i ben aviat s'endevina el que és dret i revés.

Hom acaba creient que tot no és més que un teatre de marionetes, però gegants, amb unes proporcions desmesurades; amb l'única variant que en aquest grandióscop escenari natural, no són les figures qui tenen moviment, sinó que seguint estàtiques, som nosaltres qui des que hem sortit del Monestir canviem el punt de vista per a admirar la muntanya.

El cos compacte de la muntanya que de lluny aparenta, servint de pedestal a les nombroses agulles que es retallen en el cel, estirant-se com volent-lo tocar, jo no el sento ni enlloc ni un moment a sota els meus peus, perquè la muntanya no és que es descomposi, però sí que deu la seva presència a l'agrupament d'aquests monolits que en la terra baixa s'arrelen o s'asseuen. Tant si hom té el paladar, es a dir, el gust d'un escalador, com no, fent la travessa de Montserrat, la muntanya no es veu més que en forma de monolits i de parets de roca, perquè no es formada d'altra manera.

Entre els noms amb què han estat batejats, n'hi ha de totes les tendències i per tots els gustos; des de la Prenyada i la Mamelluda, fins al Bisbe i el Frare, passant per la Nineta, el Lloro i la Bola de la Partió. I, no obstant, aquesta distanciació de noms, s'alcen, trencant la boscúria o la malesa que cobreix la terra, les canals i les valls escabroses, barrejat uns amb altres formant diferents grups; convivint amb perfecta harmonia sense desmerèixer-se l'un de l'altre.

Sense compromís de cap mena, en la travessa des de gairebé un cap fins a l'altre, la muntanya fa sentir el tast de la roca, la

seva aspror en les mans de l'excursionista, perquè cal agafar-s'hi per assolir els Ecos, pujant des del Coll de Migdia; o bé en enflar-se des de Coll de Porc, per veure's encarat de fit a fit amb la fesomia del Lloro.

Traspassada la Portella, un dels pocs boscos de pins que creixen arrapats a les parets de Montserrat, la pinassa ha estés una flonja catifa a terra; en passar-hi, per uns moments és possible una relaxació de l'estat emocional que ha portat fins ara la visió de tantes i tantes agulles. Si la roca en tota la muntanya és d'un indefinit gris-blau, per entremig del brancatge crida l'atenció el color rogenc de la Roca Foradada i la Cadireta, que vol fer creure que s'hi ha tenyit amb els últims raigs de sol que cada dia la banyen en la última hora, la de la posta. La Cadireta és la més atrevida composició d'un monolit per la seva perfecta posició d'equilibri. De tots quants hem vist, ella es quina desafia més la llei de la gravetat, a més de tenir una figura única, de les més estrafalàries, agradable de mirar.

Des de l'escenari de la Roca Foradada, plataforma oberta de cara al Llobregat, que besa els peus de la muntanya més formosa de la nostra terra, compto jo gaudir l'última ofrena de Montserrat en aquesta excursió, i encara tot baixant pel camí de l'Angel, allunyant-nos de la nostra muntanya, en tombar-nos endarrera la veiem talment un llibre obert en les pàgines que més canten la seva bellesa única, com són el Cavall Bernat eixint en la meitat del seu cos i enfilant-se orgullós retallant-se en el blau que ens fa de sostre, com un dit que assenyala el camí del cel, i la paret de St. Jeroni, el punt més alt.

He d'assenyalar que serà molt d'agrair l'edició d'una guia amb tots els itineraris possibles i camins oberts en la muntanya de Montserrat que a no tardar publicarà el C. E. de Catalunya, segons ens va dir un grup de l'esmentada societat, que ve precedida d'una perfecta senyalització de camins i adecentament de les poques fonts que ragen en aquesta terra tan eixuta.

SALVADOR PRAT

SECCIÓN DE ESQUÍ

L'esquí és un deport forçat?

Vull dir; és un deport forçat per tal que el puguin practicar els ciutadans de Terrassa o d'altres poblacions igualment allunyades de la muntanya nevada? Els qui això afirmen troben també molts altres inconvenients que, segons ells, justifiquen la poca afició que per l'esquí hi ha a la nostra ciutat.

Però, és realment així? Diuen que l'equip que fa falta per a dedicar-se a l'esquí no està a l'abast de tothom. No hi ha dubte que si hom vol adquirir de cop un conjunt d'indumentària a l'últim "crit", un parell d'esquís de gran classe, sabates altes fins a mitja cama i el corresponent complement "d'après ski", haurà de desprendre un feix de diners. Però hem de convenir que no és precis ni molt menys anar d'"estreno" quan hom vol iniciar-se en aquest o altre deport, i que entre l'indicat i el que férem molts en els anys trentes, que pujàrem a Núria i La Molina amb uns pantalons aprofitats, sabates de lloguer i esquís sense cantoneres, hi ha un grau mig, adaptable a tots els pressupostos.

També s'invoca la dificultat de comunicacions i els retrassos de la Renfe; és ben cert que alguns s'han desanimat quan el tren que els ha fet llevar a les quatre del matí no ha arribat fins a les 11 a La Molina, o bé aquell qui ha pujat amb el seu auto i s'ha quedat entravessat al mig del camí nevat sota el Xalet del C.E.C., amb el consegüent embotellament dels cotxes que el segueixen, o se li ha gelat l'aigua del radiador per no haver-la buidada del tot la nit abans. Però, és que no hi ha també dificultats i "pegues" en els inicis d'altres deports? No hi ha també un munt de quilòmetres fins a les platges de la Costa Brava, vers on es desplacen moltíssims terrassencs els mesos d'estiu?, des d'on si hom torna per la carretera del litoral s'ha de fer cua a pas de carro?, o no és potser més forçat encara pujar a un autocar el dissabte a la Plaça Vella per anar a veure un partit a alguna capital de província i tornar l'endemà després de viatjar 20 ó 30 hores, i només veure com juguen al futbol uns altres?

Tots els deports, no obstant, sont dignes d'admirar, ja que quasi tots proporcionen esplai i enforteixen el cos i l'esperit, però cal reconèixer que l'esquí és un dels més complerts i purs, sobre tot si qui el practica fuig també un xic de les pistes, massa concorregudes per a buscar la quietud de les muntanyes, que a l'hivern és absoluta, i sentir el cruixir de la neu verge sota els peus.

Les dificultats de què parlavem s'han arreglat bastant. Els ferrocarrils van més puntuals i les carreteres han millorat o estan en camí de fer-ho. Faltaria encara qui procurés orientació o fes un treball de proselitisme —una espècie de "sindicat d'iniciativa"—, on es donés tota mena d'informació als possibles aspirants, per a orientar-los en pocs moments del que cal fer i preparar per a arrodonir una excursió a la neu.

Tant de bo que una nova generació vulgui continuar els passos d'aquells esquiadors d'antany. El jovent d'ara pot aprendre en poc temps, gràcies als mitjans mecànics la tècnica i l'habilitat que abans costaven anys d'adquirir. I quan, havent baixat dotzenes de vegades, sàpiga de memòria tots els viratges de Costa Rasa, procuri allunyar-se de les pistes, sobre tot en la primavera, per a pujar als cims de Núria, del Pallars o del Pirineu Central, on trobarà ben sovint, en lloc de la neu aixafada, una altra de més

blanca i polsosa que el farà fruir molt més, ja que, com diu un muntanyenc francès, "l'esquí de pista és a l'esquí de muntanya, allò que la Gramàtica és a la Poesia o allò que el solfeig és a la música."

Però, els qui, no obstant el que hem dit, segueixen creient que aquest deport demana massa sacrificis, no es desanimen, perquè ben segur no passarà molt de temps sens que hom pugui fer esquí en els pendents de Sant Llorenç, Serra Llarga o Vista Alegre, tant a l'hivern com a l'estiu, amb neu artificial ja utilitzada o amb l'espècie de catifa plàstica provada l'agost passat a Cortina d'Ampezzo, on l'equip olímpic del dit lloc va disputar un "slalom" de 12 portes amb ple èxit, aconseguint velocitats i temps iguals com amb la millor neu d'hivern. Sols serà qüestió que el nostre Excm. Ajuntament, que tant s'ha preocupat a construir la moderna zona deportiva, dilati un xic més el pressupost per a adquirir uns quants metres quadrats d'aquest nou material, que permetria als joves terrassencs entrenar-se per a l'esquí en plegar del treball o bé abans d'un bany a la piscina.

J. COMAS

TARJETAS DE FEDERADO

Todos los interesados en la obtención de la misma podrán pasar por secretaría donde serán informados de cuantas ventajas se obtienen de la misma.

Los precios de las tarjetas serán de:

132 pesetas con rebaja de F. C. y Seguro de primera cura.
72 " " solamente con rebaja de F. C.

REFUGIO DE LA MOLINA

Como el año anterior funcionará el refugio de La Molina. La reserva de plazas podrá efectuarse hasta el jueves de cada semana en secretaría de 8 a 9.

Para los días de Navidad y Año Nuevo, la reserva se cerrará el día 20 de diciembre.

SECCIÓN JUVENIL

Cinquanta anys fa que es va fundar el Centre.

¡Quants esdeveniments hauran succeït des de llavors!

¡Quanta història pel nostre Centre Excursionista! Es d'admirar que quasi amb les tres generacions que el componen hagi conservat sempre la unió de la bella i ferma entitat.

Per als fundadors, quina satisfacció, quin orgull en veure la seva obra que perdura i més encert que es supera en passar els anys. Tots hauran recordat aquella memorable sortida, la primera de fa cinquanta anys, que dies passats vàrem simbolitzar.

També la nostra Secció, com tothom, té aquest esperit de superació, també aspira a tenir aquest balanç.

L'ideal és el mateix, tots junts continuarem l'obra dels nostres avis i pares; a tots ens correspon, perquè ens uneix amb ella la llei del immarcessible amor a la muntanya.

Vacances ben aprofitades

Les vacances han estat acabades. Tots hem tornat a reprendre la tasca normal. Però recordem amb plaer els dies d'esplai que a la muntanya vàrem passar.

El lloc escollit per la nostra Secció, va ésser Borredà. Poble molt típic i bonic enclavat dins els confins de Berga. El campament va durar 10 dies, i hi assistí un total de 11 joves.

Aquest va ésser emplaçat en un meravellós i verge prat rodejat d'arbres, i situat a distància prudencial del poble. Es muntaren les tendes amb un no res i poc després del sopar ens retiràrem a dormir, contemplant abans el blau cel i tota aquella munió d'estels, pressagi d'uns dies vinents de brillant sol i bon temps.

El dies passaven. Els joves es dedicaren a aprendre totes les activitats i actes relacionats amb la vida a l'aire lliure, vigilats i comanats sempre pels caps de campament. Així, doncs, les diferents colles de nois assistents varen competir entre sí, amb un entusiasme assombrós, per a aconseguir els millors treballs manuals i instal·lacions de tendes, etc., no descurant amb aquestes les d'higiene.

S'organitzaren marxas pels contorns d'aquelles contrades, pràctiques de cuina, focs de campaments, cursets de vàries especialitats, com cures d'urgència, cant, morse, etc. Tampoc no varen faltar les proves atlètiques de salt d'alçada, salt de llargada, 100 metres i 1.000 metres llisos, 400 relleus, llançament de pes, disc i javelina, natació i, per acabar, una Gimkama.

Els organitzadors tenien l'obligació de revisar les tendes diàriament, cercar el menjar dels àpats que els mateixos nois feien i organitzar el programa d'activitats diàries.

El dia abans de la nostra marxa, i per a agrair a les autoritats i poble de Borredà totes les atencions i proves de simpatia que ens havien dedicat, vàrem fer un foc de camp a la plaça del poble amb conçons, acudits escenificats i una petita obra còmica, que, segons els aplaudiments, va ésser del gust general.

L'endemà ens acomiadàrem de totes les noves amistats d'aquell simpàtic poble i en cotxe de línia tornàrem altra volta cap a Berga, sentint que s'haguessin acabat ja els dies que tan meravellosament havien passat.

ESCALADA

Ascensió a Agulla Central de Bassiero, per la paret Sud, descens cara Oest, per Delfí Feiner, Jaume Fabrès i senyora i Benet Pagés.

Vosgos (França). En l'escola d'escalada del Alt Rhin, ascensió a la Martinswand i Petit Cervin.

Jura (Suïssa). En l'escola d'escalada del C.A.S. (Basilea), ascensió a Les Raimeux (1.425 m.).

Alps Suïssos, Oberland Occidental, ascensió al Blumlisalphorn (3.667 m.), per aresta i llastres cara Nord.

(Massís del Sant Gotthard). Ascensió al Salbitschyn (2.989 m.), per Ostgrat i Nordgrat (IV superior).

Ascensió al Gletschhorn (3.305 m.), per la Sudgrat (IV superior, amb 3 passos de V). Totes elles primeres nacionals, fetes per J. Fabrès Amorós i senyora, amb Pierre Birling i Irene Carl, del C.A.F.

Petit Encantat, per la via directa Oest (via Romeu), per Delfí Feiner, J. Fabrès Amorós i senyora.

Recó Petit (primera local), per la cresta i paret N.E., per D. Feiner i J. Roura.

Ascensió al Pollagó Inferior, per la via Xandri-Casanellas, de la canal Central (primera local), per Francesc Font i J. Fabrès.

Ascensió a la paret Nord del Pedraforca (via Estasen), per B. Pagès, A. Junyent, R. Alegre, J. Serra, F. Font i J. Fabrès.

Ascensió al Cavall Bernat Montserrat (paret Nord, primera local), per Ricard Bassols i Llibert Padró.

Ascensió a La Foca (5 ascensió), per R. Bassols i Ll. Padró.

Ascensió a La Cadireta (via G.A.M., 2.ª femenina), per M. Gràcia Celma i Llibert Padró i per N. Salas i R. Bassols.

Cavall Bernat Montserrat (paret Nord, 2.ª femenina), per M. G. Celma, Nicolás Salas, Ll. Padró i R. Bassols.

Trencabarrals, per J. M.ª Serrano, D. Feiner, J. Garcia, M. Campos, Tintoré i A. Tomás.

Agulla de Sant Benet, per J. Planchat i F. Ullés.

Nineta paret N.O., per Planchat, Ullés i Salvador.

Trencabarrals, per Ullés, Salvador, Planchat i amics.

Cova del Drac (via interior), per J. Roca, Ullés i Planchat.

La Prenyada, per J. M.ª Serrano i J. Garcia.

Chimenea Torras-Nubiola, per M. Antonia, Feiner i M. Andreu.

El Fus (solitària), per Manel Campos.

Cova del Drac, per D. Feiner i M. Andreu, per Serrano i M. Antonia, per J. Serrano, E. Dalmases, M. Dalmases, M.ª Antònia i amics del S.A.M. (oficial).

Excursions de Viadós

Realitzades pel juliol

- Dijous dia 21:** Ascensió al Pic de Eriste pels llacs de Millares i descens per l'aresta Beraldi-Eriste. Per: I. Vives i Sra., Emili, J. Jorba, Garcia, A. Martínez, M. Masip, M. Planchat, S. Prat, A. Sanagustín i Vila.
Ascensió al Gran Bachimala per la via normal. Per: Sra. Martí, Sra. Torres de Soriguera, Sta. M. Castañé, i Srs. J. M. Arias, C. Ballbé, M. Closa, Fabrés, Martí, L. Prat, E. Soriguera i Tomás.
Excursió infantil als llacs de Millares.
Travessia del Valle de Estós, ascensió al Posets pels Srs. J. Mies y J. M.ª Soler.
- Divendres dia 22:** Ascensió a la Punta Suelza per M. Planchat, S. Prat i M. Masip.
Excursió al llac de Urdieto per Garcia i Vila.
- Dissabte dia 23:** Ascensió al Posets per la via normal. Per Sra. Martí, Sra. M. Castañé, i Srs. Fabrés, Martí i Tomás.
Travessia de la cresta des del Collado de Eriste al Pico de Posets, amb ascensió al Pico de Pavots i Pico Espadas. Per: Srs. A. Martínez i S. Prat.
Excursió a la Ribera de la Paz i al Puerto de Madera pel Sr. M. Closa i Sra.
Ascensió al Pico de Eriste pels Srs. J. Altisen, J. Altimira i E. Soriguera.
- Diumenge dia 24:** Ascensió al Gran Bachimala per la Arista Coudier i Punta del Sabre. Descens pels llacs de Bachimala i Ribera de la Pez. Pels Srs. M. Masip, S. Prat i A. Sanagustín.
Excursió a la Ribera de la Pez, pels matrimonis Altimira, Martí, L. Prat, Tomás i Sr. Cadafalch.
Excursió al Cinqueta de Añes Cruces, per I. Vives i Sra., i Srs. Emili i Garcia.
- Dilluns dia 25:** Ascensió al Pico de Montó pel Sr. Altimira.
Excursió als llacs de Millares pels matrimonis Martí, L. Prat, R. Roig, Tomás i Sta. Castañé.
Excursió al Cinqueta de la Pez per Sta. Rosa Gaset, Sr. Altisen i Sra., Sr. Fabrés i fill i Sr. Soriguera i Sra.

Excursions

Dies 14 al 26 de juliol: Benasque, Renclusa, Pic d'Aneto, Caldes de Bohí, Hospital de Viella, P. de Viella, Refugi N.S. de les Ares, llac de Sant Maurici, ascensió als Encantats, per J. Rubi, J. Planchat i F. Ullés.

Dies 18 al 25 de juliol: Benasque, Vall d'Estós, Estany de Lite-rola, Remunya, Renclusa, la Maladeta per la cresta N., Aigualluts, Estany de Barrancs, Coll de Salencas, Pic Margalida, Pic de Tempestats, Llosàs, Vallivierna, Banys de Benasc, Renclusa, Port de la Picada, Pas de l'Escaleta, Monjoya, Artiga de Lin, Viella, per D. Feiner, M. Andreu, M.ª Antonia i J. Tintoré.

Dies 25 al 30 de juliol: Martinet de Cerdanya, Lles, Estany de la Pera, Perafita, Les Escaldes, Andorra, Pal, coll de La Botella, Coma i Vall de Setúria, Os de Civís, Bordes de Conflent, Santa Magdalena, Seo d'Urgell, per A. Fitó, M. Fusalba, A. Garriga, R. Salvatella i M. LL. Pérez.

Dies 14 al 16 d'agost: Ger de Cerdanya, Maranges, Estany de Malniu, Guils, Puigcerdà, per A. Fitó, M. Fusalba, R. Salvatella i M. LL. Pérez.

Dies 27 al 30 de juliol: Sant Maurici, ascensió als Encantats, Estany Llong, Aigües Tortes, Pont de Suert, per A. Aguilar, A. Junyent i R. Alegre.

Del 17 al 27 de juliol (motoritzada): Marsella, Mónaco, La Toubi, La Vesubi, Barcelonnette, Briançon, Mongénevre, Digne, Aix i Montpellier, per J. Tintoré i senyora.

Dies 23 al 30 de juliol: Estós, Portillon d'Oo, cresta Occidental del Perdiguero. Cresta Crabrioulés-Lézat (1.ª local) —Espingo, Spijeoles, Luchon— Col de l'Artiguette, Bosost, per F. Font, I. Puig, B. Pagés, J. Puigantell i amics de Saragossa.

EL CENTRE EXCURSIONISTA
US DESITJA UN BON NADAL
I VENTUROS ANY 1961

DECORACIÓN

ELLSA

Nicolás Talló, 65

Teléfs. 3624 - 4341

ESQUIS
ALTIMIRA

ACCESORIOS y REPARACIONES DE TODAS CLASES - SERVICIO DE ALQUILER,
PUPILAJE y LACAJE - SURTIDO DE ESQUIS ECONOMICOS, POR ENCARGO

VENTA DE MATERIAL ATTENHOFER
ESQUIS - BASTONES - FIJACIONES

Ctra. Moncada, 59 - Teléfono 5076

TARRASA

CLASES DE INGLES

en su casa por Profesor norteamericano,
individuales, o colectivas.

HUGH E. MYERS

Calle Irineo, 3 - Tél. 1941

TARRASA

DEPORTES ALPINOS

Les ofrece el mejor material a los precios más asequibles en

MONTAÑA, CAMPING, ESQUI, TENIS Y HOCKEY

CONSULTE PRECIOS

Rutlla, 31 - Tel. 4069 - TARRASA

FOTOS

francino

Plaza España, 13

Teléfono 2833

TARRASA